

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ "Κ Α Τ Α Φ Υ Γ Ι,, ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΕΛΙΝΙΤΣΑΣ ΜΑΝΗΣ

Ἄριθ. Σπ. Μητρώου 36

Ἵπό Ἰωάννου Ἰωάννου

Τὴν Κυριακὴν 26 Μαρτίου 1972 ὁμάδα μελῶν τῆς Ε.Σ.Ε. ἐπ' εὐκαιρία διαθεσίμου χρόνου ἀπὸ τὴν ἔρευνα τοῦ θαράθρου Συρίντρα Ἐξωχωρίου Μεσσηνιακῆς Μάνης ἐπισκέφθηκε τὸ περίφημο σπήλαιον Καταφύγι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Σελίνιτσας. Τὴν ὁμάδα ἀποτελοῦσαν οἱ κ.κ. Ἰ. Ἰωάννου, Θ. Πίτσιος, Σ. Μουστάκας καὶ ἡ δις Α. Μπομπότη τοῦ ΣΕΟ Ἀθηνῶν.

Τὸ σπήλαιον Καταφύγι εἶναι κοίτη παλαιοῦ ὑπογείου ποταμοῦ ἴσως δὲ νὰ ἦταν ἡ παλαιὰ κοίτη τοῦ σημερινοῦ ὑπογείου ποταμοῦ ποὺ ἐκβάλλει στὴν θάλασσα σὲ ἀπόστασι διακοσίων μέτρων ἀπὸ τὸ σπήλαιον Καταφύγι μέσα στὴν θάλασσα σὺν ὑποθαλάσσια ἐκβολῇ καὶ ὀνομάζεται Δράκος.

Ὁ χρόνος ποὺ εἶχε στὴν διάθεσή της ἡ ὁμάδα δὲν τῆς ἐπέτρεψε νὰ χαρτογραφήσῃ καὶ ἐρευνήσῃ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ σπηλαίου. Ἀξιόλογο λιθωματικὸ στολισμὸ δὲν διαθέτει, ἐκτὸς ἀπὸ δυὸ καταπληκτικὸς δίσκους καὶ μικροὺς σταλαχτίτες ἀνωμάλου ἀναπτύξεως κυρίως στοὺς τελευταίους διαδρόμους. Δυὸ τρεῖς ἀνηφορικοὶ διάδρομοι εἶναι πολὺ διακοσμημένοι ἀπὸ σταλαχτίτες καὶ σταλαγμίτες. Ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἐξερεύνηση τῆς κοίτης τοῦ ὑπογείου ποταμοῦ ἴσως μᾶς φανέρωσῃ νέες διαδρομὲς μέσα στὸ βουνὸ ποὺ πιθανὸν νὰ μὴν ἔχουν δεχθεῖ τὴν καταστρεπτικὴν ἐπίσκεψιν τουριστῶν καὶ περιέργων. Ἡ ὁμάδα παρέμεινε ἐπὶ πεντάωρο στὸ σπήλαιον. Κατὰ Ἰ. Πετρόχειλον τὸ σπήλαιον ἔχει 834 μ. μῆκος.

Ἐπιβάλλεται ἡ ἔρευνα ὄλων τῶν πλοκάμων τοῦ σπηλαίου καὶ ἡ μελέτη καὶ ἡ χαρτογράφηση αὐτοῦ γιατί σὲ μῆκος εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀξιόλογα σπήλαια τῆς Ἑλλάδος. Παρ' ὅλη τὴν καταστροφή τοῦ διακόσμου τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτες του εἶναι γενικοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος. Εἶναι ἓνα μνημεῖο τῆς φύσεως, καὶ ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ σπήλαια ποὺ διαθέτει ἡ χώρα μας.

Γιὰ περισσότερα περιγραφικὰ στοιχεῖα ὅποιοι ἐνδιαφέρονται μπορεῖ νὰ διαβάσῃ τὸν φάκελλο τοῦ σπηλαίου στὸ ἀρχεῖο τῆς Ε.Σ.Ε. Βλέπε ὀπισθεν βιβλιογραφία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΠΗΛΑΙΟΥ ΚΑΤΑΦΥΓΙ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΕΛΙΝΙΤΣΑΣ ΜΑΝΗΣ

1. Ι. Σ. ΣΑΡΡΗ. Τὸ Σπήλαιον Καταφύγι τῆς Σελινίτσης, Ἐκδρομικά 1930, σελίδες 8 - 9.
2. Περιοδικὸ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ 1947, σελίδες 61 - 62.
3. Ι. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ. Τὸ Καταφύγι τῆς Σελινίτσης, ΗΛΙΟΣ 1953, ἀριθμὸς τεύχους 454, σελίδα 418.
4. Ι. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ. Σπηλαιολογικὲς ἔρευνες στὴν Μάνη, Δελτίον Ἑλληνικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἑταιρείας 1953, Τόμος Δεύτερος, τεύχος 1, σελίδες 14 - 20.
5. ΑΘ. ΤΑΡΣΟΥΛΗ. Ἀναφέρεται ἐπ' ὀλίγον στὸ βιβλίον τῆς Κάστρα καὶ Πολιτείες τοῦ Μοριά, ἔκδοσις Π. Δημητράκου, σελίδες 111 - 112.
Στὸ αὐτὸ βιβλίον στὴν ἔκδοσι τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστewς 1971., τὸ ἴδιον κείμενον δημοσιεύεται στὴν σελίδα 250.

R É S U M É

Grotte K a t a f y g i Agiou Dimitriou Selinitzas Manis

P a r J. I o a n n o u

Grotte très intéressante, d'une longueur de corridors explorés 834 m. Elle était, auparavant le cours d'une rivière sous - marine, qui aujourd'hui aboutit sous la surface de la mer (résurgence) à une distance de la côte de 200 m. Elle est connue sous le nom Drakos. Beaucoup de temps sera nécessaire pour l'exploration et l'étude de toutes les branches de la grotte.